

गोदावरी, स्त्री, (गां जलं स्वर्गं वा ददातीति गोदा । ताम् वरी श्रेया । वर + डीष् संज्ञायाम् । यद्वा गां स्वर्गं ददाति । गो + दा + वधिप् + डीप् रान्तादेशश्च ।) नदीविशेषः । (अस्या उत्पत्तिकथा यथा, ब्रह्मवैवर्ते । १० । १२६—१३० ।

“गच्छन्ती तीर्थयात्रायां ब्राह्मणीं रविन्दनम् ।

ददर्श कामुकः शान्तः पुष्योद्याने च निर्जने ॥

तथा निवारितो यत्नात् कालेन बलवान् सुरः ।

अतीवसुन्दरीं दृष्ट्वा वीर्याधानं चकार सः ॥

दृत्तं तत्राज गर्भं सा पुष्योद्याने मनोहरे ।

सद्यो बभूव पुत्रश्च तत्रकाम्यनसन्निभः ॥

सपुत्रा स्वामिनो गेहं जगाम त्रीडिता तदा ।

स्वामिनं कथयामास यन्मार्गं देवसङ्कटम् ॥

विप्रो रोषेण तत्राज तत्र पुत्रं स्वकामिनीम् ।

सरिद् बभूव योगेन सा च गोदावरी स्मृता ॥”

तत्पर्यायः । गोदा २ । इति हेमचन्द्रः ॥

गौतमसम्भवा ३ ब्राह्मद्रिजाता ४ गौतमी ५ ।

(यथा, हितोपदेशे ।

“अस्ति गोदावरीतीरे विशालः शास्त्रालीतरुः ॥”

इयमेव पीठस्थानविशेषः । अत्र देवी त्रिसन्ध्या-

मूर्त्ताविराजते । यथा, देवीभागवते । ७।३०।६८

“गोदावरीं त्रिसन्ध्या तु गङ्गाहारे रतिप्रिया ॥”

अस्या जलस्य गुणाः । पित्तार्भिरक्तार्भिरवायु-

पापकुष्ठान्निद्राभयदोषदृष्ट्यानांशिलम् । परम-

पथ्यत्वम् । हीपनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोदुग्धदा, स्त्री, (गवां दुग्धं ददाति आधिक्येन सम्पाद्यतीति । गो + दा + कः । तद्गच्छेन गवां

दग्धवर्द्धनादस्यास्तथात्वम् ।) चणिकाशयम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

गोदोहनी, स्त्री, (गावो दुग्धान्योऽस्यामिति । गो +

दुह् + अधिकरणे लुट् ।) गोदोहनपात्रम् ।

तत्पर्यायः । पारी २ । इति जटाधरः ॥

गोदवः, पुं, (द्रवति सवतीति । ड + अच् द्रवः ।

गवां द्रवः ।) गोमूत्रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोधनं, स्त्री, (गवां धनं समृद्धः ।) गोसमृद्धः ।

इत्यमरः । २ । ६ । ५८ ॥ (यथा, गोः रामायणे ।

२ । ३२ । ४२ ।

“स आक्रमो दृष्ट्वा कर्षां बह्ना सम्भ्रान्तमानसः ।

दृष्ट्वास्तस्य सहसा प्रतस्थे गोधनं प्रति ॥”

गोधनः पुं, (घनं शब्दे भावे अप् धनं शब्दः ।

गोर्वचस्यैव धनं शब्दो यस्य ।) स्थूलाग्रवाणः ।

इति हरिवंशः ॥ तुक्ता इति भाषा ॥

गोधा, स्त्री, (गुथ्यते परिवेष्टते बाहुर्धया । गुध्

+ “हलश्चेति ॥” करणे चञ् ।) धनुर्गुणाघात-

वारणाद्यप्रकोष्ठबद्धा चर्मकतपट्टिका । तत्-

पर्यायः । तला २ व्याघातवारणा ३ । इत्य-

मरः । २ । ८ । ८४ ॥ तलम् ४ । इति तट्टीका ॥

(यथा, महाभारते । ३ । १७ । ३ ।

“विनिपत्राद्यं चापि धनुः श्रेष्ठं महाबलैः ।

नूणसङ्घमधरः शूरो बह्वगोधाङ्गलिचवान् ॥”

जन्तुविशेषः । गोषाप् इति भाषा ॥ सा तु

स्थूलजलजभेदात् द्विविधा । तत्पर्यायः । निहाका २ गोधिका ३ । इत्यमरः । १।१०।२२ ॥ दारुसुखाका ४ । (यथा, दृष्टवर्त्संहितायाम् । ५४ । १३ ।

“श्वेता गोधाङ्गनरे पुरुषे ऋङ्गसरा ततः लब्धा । पीता खिता सखिकता ततो जलं विनिर्द्दिष्टेद-मितम् ॥”

पञ्चनखतया गोधाया मांसं भक्ष्यत्वेन ग्राह्य-मित्त्वभिहितं मन्वादिभिर्धर्मशास्त्रप्रयोक्तृभिः । यथा, मनुः । ५ । १८ ।

“श्राविकं श्लोकं गोधां खड्गकर्म्मशशांस्तथा । भक्ष्यान् पञ्चनखेष्वहुरनुद्वाचैकतोदतः ॥”

अस्या मांसगुणाः । वातश्रासकासनाशिलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ पाके मधुरत्वम् । कषायत्वम् । कटुरसत्वम् । पित्तनाशिलम् । रक्तशुक्र-बलकारित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

(“गोधा विपाके मधुरा कषायकटुकारसे । वातपित्तप्रशमनी हृंहृणो बलवर्द्धनी ॥”

इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ॥)

गोधापट्टिका, स्त्री, (गोधाया इव पादो मूल-मस्याः । स्वाङ्गत्वात् डीष् । ततः “कुम्भपदीषु च ।” ५ । ४ । १३६ । इति पट्टभावाः । गोधापट्टी । ततः स्वार्थे कन् टाप् पूर्व्वङ्खञ् ।) गोधापट्टीलता । इति शब्दरत्नावली ॥

गोधापट्टी, स्त्री, (गोधाया इव पादो मूलं यस्याः । स्वाङ्गत्वात् डीष् । “कुम्भपदीषु च ।” ५ । ४ । १३६ । इति पट्टभावाः ।) गोधा-लिया इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । सुवहा २ ।

इत्यमरः । २ । ४ । ११६ ॥ हंसपट्टी ३ गोधाङ्गी ४ त्रिफला ५ । इति भरतः ॥ त्रिपट्टी ६ मधु-स्रवा ७ हंसपट्टी ८ । इति रत्नमाला ॥ हंस-

पाट्टिका ९ हंसाङ्गिः १० रक्तपाट्टी ११ त्रिपट्टी १२ वृत्तमङ्गलिका १३ विश्वग्रन्थिः १४ त्रिपाट्टिका १५ त्रिपाट्टी १६ कीटमारी १७ कर्णाटो १८ ताम्रपाट्टी १९ विक्रान्ता २० ब्रह्मादनी २१ पदाङ्गी २२ शीताङ्गी २३ सुतपाट्टिका २४ सञ्चारिणी २५ पट्टिका २६ प्रजापट्टी २७ कीटपाट्टिका २८ धार्तराष्ट्र-

पट्टी २९ गोधापट्टिका ३० । इति शब्दरत्ना-वली ॥ द्विदला ३१ हंसवती ३२ । इति जटा-

धरः ॥ अस्या गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । विषभूतभ्रान्त्यपस्मारदोषनाशिलम् । रसायन-

त्वम् । सुषली । तालमूली इति ख्याता । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोधास्कन्धः, पुं, (गोधेव स्कन्धोऽस्य ।) विट्-खदिरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोधिः, पुं, (गावौ नेत्रे धीयेते अस्मिन् । “कर्म-ण्यधिकरणे च ।” ३ । ३ । ६३ । इति किः ।) ललाटम् । इत्यमरः । २ । ६ । ६२ ॥ (गुप्ताति

क्युतीति । गुध् + “सर्व्वधातुभ्य इन् ।” उगां । ४ । ११८ । इति इन् ।) गोधिका । इति शब्द-

रत्नावली ॥

गोधिका, स्त्री, (गुधातीति । गुध् + खुल् । टाप् अत इत्यञ्च ।) गोधा । इत्यमरः । १।१०।२२ ॥ गोषाप इति भाषा ॥

गोधिकात्मजः, पुं, (गोधिकाया आत्मजः ।) स्थूल-गोधिका । गोधाशिशुतुल्याकारकोटरस्थजन्तु-

विशेषः । तोक्ते इति ख्यात इति भगी । इति चारसुन्दरी ॥ तत्पर्यायः । गौधरः २ ।

गौधारः ३ गौधेयः ४ । इत्यमरः । २ । ५ । ६ ॥ (सर्पाद्गोधायास्तुपन्ने जन्तुविशेषे इति गोधिकापुत्रशब्दार्थे शब्दार्थपिनामभिः ।)

गोधिनी, स्त्री, (गोधः क्रौडामेदः सोऽस्थस्याः इति इनिः डीष् च ।) चविका । सा तु दृष्टवर्त्सिभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोधुकः, [हृ]ञि, (गं दोग्धीति । गो + दुह् + “सत्सु द्विषद्दुहद्दुह्युज्ज्यादि ।” ३ । २ । ६१ । इति क्तिप् ।) गोदोग्धा । इति आकरबन्धम् । (यथा, ऋग्वेदे । १ । १६४ । २६ ।

“उप ऋषे सुदुर्षां धेनुमेतां सुहस्रो गोधुगुत दोहदेनाम् ॥”)

गोधूमः, पुं, (गुध् + “गुधेरूमः ।” उगां । ५ । २ । इति ऊमः । निपातनात् ङङ् ।) गोधूमः । इति शब्दचक्रिका ॥

गोधूमः, पुं, (गुध्थते वेष्टते त्वगादिभिः । गुध् + “गुधेरूमः ।” उगां । ५ । २ । इति ऊमः ।)

नागरङ्गः । ओषधीविशेषः । व्रीहिभेदः । इति मेदिनी ॥ मे । ४३ । गम गोम् इति च भाषा ॥

श्रेयस्य पर्यायः । बहुदुग्धः २ अपूपः ३ त्वेच्छ-भोजनः ४ यवनः ५ निस्तुषधीरः ६ रसासः ७ सुमनाः ८ । (यथा, मनुः । ५ । २५ ।

“यवगोधूममं सर्व्वं पयसश्चैव विक्रियाः ॥”) अस्य गुणाः । क्षिप्रत्वम् । मधुरत्वम् । वात-

पित्तदाहनाशिलम् । गुरुत्वम् । श्लेष्मदबल-

रुचिवीर्यकारित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

हृंहृणत्वम् । जीवनहितत्वम् । शीतत्वम् । भ्रम-सन्धानश्लेष्मकारित्वम् । सारकत्वम् । इति राजवल्लभः ॥ (अथ गोधूमस्य नामानि लक्ष्यं गुणाश्च ।

“गोधूमः सुमनोऽपि ख्यातुं त्रिविधः स च कीर्त्तितः ।

महागोधूम इत्याख्यः पञ्चाहेशात् समागतः ॥ महागोधूमः बहु गोधूमा इति लोके ।

मधुली तु ततः किञ्चिदल्पा सा मध्यदेशजा । निःशुको दीर्घगोधूमः कृत्तमन्दो मुखामिधः ॥

गोधूमो मधुरः शीतो वातपित्तहरो गुरुः । कफशुक्रप्रदो बल्यः क्षिप्रः सन्धानहृत् सरः ॥

जीवनो हृंहृणो वयस्यो ब्रह्मस्यो रुच्यः स्थिरत्वहृत् । कफप्रदो नवीनो न तु पुराणः ।

पुराण्यवगोधूमः चौद्रजाङ्गलशूलभागिति । वाग्भटेन वसन्ते यद्गीतत्वात् ।

मधुली शीतला क्षिप्रया पित्तघ्नी मधुरा लघुः । शुक्रला हृंहृणी पथ्या तद्भ्रमन्दीमुखः स्मृतः ॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥